

РЕШЕНИЕ

№ 1100

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. И.А
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110206884 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба от И. И. К., с ЕГН *****, с адрес: **** срещу наказателно постановление № 22-4332-021651 на началник група в ОПП-СДВР, с което на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП на жалбоподателя са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 3 000,00 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от дванадесет месеца за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, както и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10,00 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност и неправилност на издаденото наказателно постановление. Жалбоподателят поддържа, че не са спазени разпоредбите на чл. 42, т. 4 и т. 5, респективно чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН. Допълва, че посочената за нарушена правна норма е бланкетна и не съдържа конкретно правило за поведение, поради което не може да бъде обект на нарушение, без привръзка с друга норма правилата за движение по пътищата. Намира, че в настоящия случай са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН. Моли за отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява, за него се явява адв. П. с пълномощно по делото. Поддържа обективизираните в жалбата възражения. Моли за отмяна на наказателното постановление.

Въззиваемата страна – ОПП СДВР – редовно призована, не изпраща представител и не сочи уважителна причина.

Съдът, след като извърши цялостна преценка на събраните в хода на делото доказателства и доказателствени средства и обсъди доводите и възраженията на жалбоподателя, прие за установена следната фактическа обстановка:

Свидетелите П. С. Л. и В. Х. П. – служители на ОСПС-СДВР били назначени на наряд от 20:00 часа на 04.10.2022г. до 08:00 часа на „05.10.2022 г. На 04.10.2022г., около 23:25 часа, в гр. София, кв. „Бенковски“, на площад „Биримирци“ свидетелите Л. и П. забелязали лек автомобил марка „БМВ“, модел „330 Д“, с рег. № ****. Водачът на посоченото превозно средство форсирал двигателя на автомобила и превъртал задните задвижващи колела на място. Свидетелите Л. и П., които изпълнявали своите служебни задължения, подали на водача на автомобила сигнал и извършили полицейска проверка, в хода на която била установена неговата самоличност, а именно жалбоподателя К.. В хода на проверката жалбоподателят К. не представил контролен талон към свидетелството за управление на МПС. Свидетелите Л. и П. докладвали за извършената проверка, като поискали съдействие от КАТ за вземане на отношение, поради което на място дошъл свидетелят С. Г. С.. Свидателят С. съставил акт на жалбоподателя И., серия GA № 808003/05.10.2022г. за нарушение на чл. 104б, т. 2 и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП в присъствие на жалбоподателя К. и на свидетелите Л. и П.. Жалбоподателят К. получил препис от акта на същия ден и не посочил възражения срещу него.

При така съставения акт за установяване на административно нарушение, на 25.10.2022г. Г. В.ова Борисова – началник група в ОПП-СДВР издала наказателно постановление № 22-4332-021651, с което на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП на жалбоподателя били наложени административни наказания „глоба“ в размер на 3 000,00 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от дванадесет месеца за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, както и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10,00 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. На 18.04.2023г. на жалбоподателя К. бил връчен препис от наказателното постановление. На 27.04.2023г. жалбоподателят К. депозирал жалба срещу така издаденото наказателно постановление.

Фактическата обстановка по делото се установява от събраните по делото доказателства и доказателствени средства – показанията на свидетелите П. С. Л., С. Г. С. и В. Х. П., писмо с вх. № 264847/26.09.2023г., докладна записка, справка картон на водача, заповед № 513з-12342/19.08.2020г., заповед № 8121к-13180/23.10.2019г., акт за встъпване в длъжност, заповед № 8121з-1632/02.12.2021г.

Съдебният състав кредитира показанията на свидетеля С. Г. С., който е актосъставител и в заявеното пред съда потвърди, че е бил повикан на местопроизшествието за съдействие от своите колеги, след което е съставил акт за установяване на административно нарушение по получената от свидетелите Л. и П. информация за случилото се.

Съдът се довери на показанията на свидетелите П. С. Л. и В. Х. П., доколкото техните

показания са обективни и непротиворечиви. Двамата свидетели са очевидци на твърдяното нарушение, докато са изпълнявали служебните си задължения и лично са възприели извършеното деяние. Полицейските служители пресъздават пред съда непосредствените си възприятия по един логичен и последователен начин. В своите показания двамата свидетели възпроизвеждат достатъчно подробно и ясно процесното нарушение. Депозираните показания се потвърждават изцяло от съставените писмени документи, поради което съдът се довери изцяло на заявеното от свидетелите по отношение на случилото се, а именно, че жалбоподателят К. форсирал двигателя на автомобила и превъртал задните задвижващи колела на място. Автомобилът се намирал на площада и около него имало събрани хора, които наблюдавали действията на водача. Свидетелите си спомнят, че се чувал силен шум от двигателя и автомобилните гуми, както и че имало пушек наоколо.

Съдът се довери на събрания и проверен писмен доказателствен материал, поради пълнотата, последователността и липсата на логически противоречия, като същият се явява източник на пряка доказателствена информация по случая и доведе до еднозначни фактически изводи у съдебния състав, поради което съдът го кредитира изцяло.

При така направените изводи относно фактите и обстоятелствата по делото настоящият състав прие следното от правна страна:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, тъй като препис от наказателното постановление е връчен на жалбоподателя на 18.04.2023г., докато жалбата е депозирана на 27.04.2023г. от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество, жалбата е частично **основателна**.

В настоящото производство съдът е длъжен да провери законосъобразността на обжалваното наказателно постановление, като в този смисъл извърши проверка за спазването на материалния и процесуалния закон, без да е обвързан от основанията, изложени в жалбата – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. с чл. 84 от ЗАНН.

Съдебният състав установи, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са изготвени от компетентни за това длъжностни лица. Според т. 2.1, вр. т. 1.3.2 от заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. лицата, заемащи длъжност младши автоконтрольор са компетентни да съставят актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП. Съгласно т. 3.10. от същата заповед началниците на групи „Административнонаказателна дейност“ в ОПП-СДВР са компетентни да издават наказателни постановления за нарушения на ЗДвП.

На следващо място в хода на служебната проверка на процесните акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление съдът констатира, че същите са съставени при спазване на установените по чл. 34 от ЗАНН давностни срокове.

Съдът счита, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление съдържат всички законоустановени реквизити регламентирани

в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Лаконичното описание на относимите към нарушението обстоятелства не отнема логическото единство на възпроизведените в факти и не препятства възприемането на всеки един от изискуемите признаци на неговия състав. В този смисъл краткото, но ясно отразяване на относимата фактология напълно удовлетворява изискванията за достатъчно съдържание на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление. Правилно са посочени законовите разпоредби, които жалбоподателят е нарушил, тъй като от съпоставката на словесното и цифровото описание на нарушенията следва, че в случая има пълно припокриване помежду им.

Разпоредбата на [чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП](#) регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В закона не се съдържа легална дефиниция досежно "ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари", което предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза (в този смисъл: [Решение № 2453/13.04.2021 г. на АССГ, XVI касационен състав по адм. дело № 376/2021 г.](#)). В процесния казус в АУАН и в НП е посочено, че жалбоподателя използва пътя за други цели освен в съответствие с неговото предназначение, като е пояснено, че водачът форсира двигателя на автомобила и превърта задните задвижващи колела на място. Така описаното поведение на водача на автомобила в никакъв случай не представлява използване на пътя в съответствие с основната цел за това - за превоз на хора и товари. Поради това СРС счита, че в случая нарушението е достатъчно ясно и пълно описано, посочени са обстоятелствата, при които то е реализирано и санкционираното лице е наясно какво поведение му се вменява и в този смисъл възраженията в тази насока на процесуалният представител на жалбоподателя са неоснователни.

По отношение на нарушението по чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП:

Според разпоредбата на [чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП](#), на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

По делото несъмнено се установи, че на 04.10.2022г., около 23:25 часа, в гр. София, кв. „Бенковски“, на площад „Биримирци“ жалбоподателят К. управлявал лек автомобил марка „БМВ“, модел „330 Д“, с рег. № ****, като форсирал двигателя на автомобила и превъртал задните задвижващи колела на място. Според настоящия съдебен състав цялостният анализ на доказателствените материали показва, че вмененото нарушение се явява доказано по един категоричен и несъмнен начин, доколкото по делото са налице преки доказателства за неговото установяване - показанията на разпитаните свидетели, както и от приложените по делото писмени доказателства.

В случая е без значение как и по какъв начин е въздействано върху системите за управление на автомобила, за да се постигне описания в обжалвания акт ефект. При определено боравене със системите на автомобила – рязко подаване на газ и увеличаване оборотите на двигателя, с което се превъртат задвижващите колела, се наблюдава именно

отклоняване от траекторията на движение и други ефекти, известни като „форсиране“, „въртене на гуми“ или „дрифт“ в разговорния език, като без съмнение този ефект се цели, тъй като той не може да настъпи при нормално управление на автомобила. Всички подобни действия и маневри при управление на превозните средства следва да бъдат извършвани извън пътищата, отворени за обществено ползване и на обособените за съответната цел места. Наличието на публично място, оживено с хора, предполага шофиране със завишено внимание и съобразителност, а не извършване на резки маневри с произтичащата от това вероятност за загуба на контрол над автомобила, включително и когато автомобила стои на място. Всяко неовладяване на автомобила и загубата на контрол независимо дали автомобила е в движение или е със запален двигател на място би могло да има фатални последици. Подобно поведение по пътната мрежа, отворена за движение, застрашава не само живота и здравето на намиращия се в процесния автомобил жалбоподател, но и на останалите участници в движението, поради което се характеризира с висока степен на обществена опасност.

От субективна страна, нарушението е извършено умишлено, тъй като жалбоподателят К., като правоспособен водач е съзнавал, че трябва да използва пътищата, отворени за обществено ползване в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, но въпреки това е пренебрегнал установената от законодателя забрана, като вместо това форсирал двигателя на автомобила и превъртал задните задвижващи колела на място.

Санкционната разпоредба на чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП предвижда, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок дванадесет месеца и глоба 3 000,00 лева водач, който ползва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Последната предвижда абсолютен размер на наказанията, което не позволява да бъдат определени, нито в по-нисък, нито в по-висок размер, т. е. той е точно и строго определен от закона и не подлежи на преценка.

За преценка наличието на маловажен случай на извършено административно нарушение е нужно да се изследват начина, времето и мястото на извършване на нарушението, мотивите на нарушителя, настъпилите вредни последици, които в своята съвкупност да свидетелстват за по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Съдът не счита, че са налице основания за квалифициране на нарушението като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, тъй като същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид. При преценката за приложимостта на чл. 28 от ЗАНН съдът отчете важноста на обществените отношения, гарантиращи безопасността на пътя и ограничаване настъпването на пътнотранспортни произшествия. Именно от високата степен на обществена опасност на тези деяния е продиктуван и големият размер на предвиденото в санкционната норма административно наказание „глоба“ в размер на 3 000,00 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от дванадесет месеца. Освен това, от

справката картон на водача се установява, че жалбоподателят е извършвал множество предходни нарушения на ЗДвП. Липсата на инцидентност в склонността на жалбоподателя да допуска административни нарушения от такъв характер категорично не обуславя пониска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с други от същия вид, а точно обратното – говори за трайно незачитане на регламентираните правила за движение по пътищата. От друга страна с оглед настъпилите законодателни промени в ЗДвП, разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП изключва приложението на чл. 28 от ЗАНН за нарушения по този закон.

По отношение на нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП:

При извършената служебна проверка, констатира в тази част допуснати в производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като не са спазени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, като и двата документа не съдържат изискуемите законови реквизити.

Следва да се отбележи, че е налице пълна неяснота относно описанието на нарушението, допуснато от актосъставителя и наказващия орган. Според актосъставителя и наказващия орган нарушението се е изразило в това, че по време на извършената проверка жалбоподателят "не представя контролен талон към СУМПС". Задължението за "носене" на определени документи е предвидено в разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Фактическото описание на нарушението "не представя" създава неяснота относно факта какво действие или бездействие се твърди да е осъществил жалбоподателят, за да извърши въпросното нарушение, защото от такова описание не би могло въобще да се установи дали водачът – жалбоподател изобщо има издаден контролен талон към СУМПС, който не носи и не представя на контролните органи, съответно дали няма издадени такъв талон и СУМПС, като употребата на посочения в АУАН и в НП израз "не представя" създава неяснота, която при фактическо описание на нарушението не би следвало да се допуска.

В допълнение, буквалното съдържание на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП / в редакцията относима към нарушението/ гласи, че водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. Видно е, че разпоредбата към онзи момент е визирала конкретно задължение за носене на съответните документи (СУМПС и контролен талон към него), което няма нищо общо с фактическото описание на нарушението, дадено от наказващия административен орган – "не представя контролен талон към СУМПС", от което не става ясно дали жалбоподателят е имал въобще издаден контролен талон към СУМПС и СУМПС, или не е имал, и ако е имал – носил ли го е, или не го е носел, носел ли го е и е отказал да го представи. По този начин фактическото описание на нарушението не съответства изобщо на неговата правна квалификация. Без да е ясно на какъв конкретен факт почива констатацията, че жалбоподателят е бил без контролен талон към свидетелството си за управление на МПС просто защото не го е носил у себе си и по тази причина не е бил в състояние да ги представи на контролните органи, или пък го е носил, но

е отказал да го представи, или пък контролният талон е бил отнет на водача, няма как да се даде еднозначен отговор в крайна сметка какво нарушение е извършил последният, респективно че законосъобразно и правилно е била приложена административнонаказателната разпоредба, въз основа на която е била ангажирана отговорността по този пункт, а още по-малко пълноценно да бъдат реализирани правомощията на съда в рамките на настоящото производство, както и правата на жалбоподателя. Ето защо в тази му част атакуваното наказателно постановление подлежи на отмяна.

Независимо от горното, съдът намира, че несъмнено се установи, че при извършената проверка на 05.10.2022г., жалбоподателят К. не е представил контролен талон към свидетелството за управление на моторно превозно средство. Самият жалбоподател К. в депозираната жалба не отрича, че не е представил искания в хода на проверката документ. Общественоопасното поведение на жалбоподателя К. се е изразило в бездействие – същият не е носил със себе си документ, за който е имал задължение да представи. От субективна страна, нарушението е извършено при форма на вината пряк умисъл. Жалбоподателят К. е знаел какви документи трябва да носи в себе си, когато управлява автомобил и въпреки това съзнателно не е носил контролен талон към свидетелство за управление на моторно превозно средство и това не го спряло да го управлява.

В случая дори и да се приеме, че не са налице констатираните от настоящия съдебен състав пропуски налагащи отмяна на НП в тази му част, то съгласно актуалната редакция на чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП /ДВ, бр.67 от 2023г./ е отпаднала наказуемостта за това нарушение, и единствено за водачите се налага санкция ако не носят свидетелство за управление на МПС и за регистрация на последното, поради което и нарушението е несъставомерно пир прилагане на принципа за по-благоприятния закон.

От страните в производството не са претендирани разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в този аспект.

С оглед изложеното съдът намира, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения и отговорността на жалбоподателя е била ангажирана за деянието по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, което е доказано по безспорен начин, с оглед на което наказателното постановление следва да бъде потвърдено в тази му част и отменено в частта, в която е ангажирана отговорност за нарушение по чл. 100, ал.1, т.1 от ЗАНН.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 105-ти състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-4332-021651 на началник група в ОПП-СДВР, В ЧАСТТА с която на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП на И. И. К., с ЕГН *****, с адрес: **** са наложени административни наказания „глоба“ в размер

на 3 000,00 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от дванадесет месеца за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО и ПРАВИЛНО.**

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-4332-021651 на началник група в ОПП-СДВР, в ЧАСТТА с която на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП на И. И. К., с ЕГН *****, с адрес: **** на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10,00 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване на основанията предвидени в НПК, по реда на Глава XII от АПК пред Административния съд - София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____